

[**Aksel Larsen.**]

land. Det var tonerne under valgkampen, det var tonerne fra det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), og så synes jeg godt, udenrigsministeren i denne situation kunne give et svar, så de radikale ikke kan være i tvivl, ikke kan påberåbe sig nogen mulig tvivl.

Under alle omstændigheder vil det være meget utilfredsstillende, hvis denne debat blot ender med en afstemning om en af de to dagsordener, der hidtil har været stillet, eller eventuelt dem begge to, afstemninger, hvis resultat vi på forhånd kender. Jeg synes, det var mere praktisk, at vi her tog stilling til noget andet, nemlig hvad der skal ske fremover i et af de allervigtigste spørgsmål, Danmark står overfor, spørgsmålet om baser. Jeg ved, at de radikale og vi er enige om at advare regeringen og socialdemokratiet mod at fremture ad den vej, de er inde på, men det forekommer mig, at det ville være rimeligt, om foketinget fik lejlighed til også at udtale sig om den sag og eventuelt give regeringen en tilsvarende advarsel. Derfor tillader jeg mig at stille følgende forslag til motiveret dagsorden:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til at standse forberedelserne til at modtage fremmede militære styrker på baser i Danmark, fortsætter tinget behandlingen af forslaget til tillægsbevillingslov.“

Jeg anbefaler denne dagsorden til vedtagelse.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor).

Også dette forslag om motiveret dagsorden indgår nu i den fortsatte forhandling.

Statsministeren (Erik Eriksen): Idet jeg henviser til indholdet af den dagsorden, der er stillet af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, skal jeg kun gøre den bemærkning, at jeg ikke kan modtage det forslag til dagsorden, der er stillet af det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): For en ordens skyld vil jeg gerne understrege, at den af det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte påstand om, at admiral Qvistgaard i Paris skulle være kommet med en indstilling om basespørgsmålet i Danmark, savner ethvert grundlag.

H. C. Hansen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Jeg har en gang karakteriseret hans forsøg på at spille i dag for en velvilligt lyttende kreds, der er modtagelig for enhver velvilligt formuleret ubehagelighed overfor socialdemokratiet.

Det ærede medlem har tidligere på dagen forkyndt, at „Land og Folk“ har meddelt, at han hos kongen havde anbefalet en socialdemokratisk regering. Det, „Land og Folk“ meddeler — jeg håber, at det ærede medlem tilgiver mig et citat endnu, hvis formanden tillader det —, det, „Land og Folk“ meddeler, er følgende:

„Vi er hverken tilhængere af den ene eller den anden regering, der går ind for Atlantpolitikken, uanset hvilken partifarve den har.“

Men så følger det ærede medlem til — jeg har det nemlig i modsætning til det ærede medlem sådan, at jeg gerne citerer fuldstændigt og ikke nøjes med, hvad der passer mig i farten —, at valget har visse indre konsekvenser, eller noget i den retning; han hævder, at når regeringspartierne har erklæret, at regeringen er villig til at gå, må der komme et skifte i forbindelse med dette valg. Det er det, der står i „Land og Folk“. (*Aksel Larsen:* Hvorfor læser det ærede medlem ikke det hele op?). Det skal jeg gøre, hvis formanden tillader det. Der står:

„Vi er hverken tilhængere af den ene eller den anden regering, der går ind for Atlantpolitikken, uanset hvilken partifarve den har. Men der er visse parlamentariske spilleregler, som man bør overholde, og for os er der derfor heller ingen tvivl om, at regeringen må gå — så meget mere som den selv på forhånd har erklæret, at den ville trække sig tilbage, hvis socialdemokratiet fik fremgang ved valget i forhold til regeringspartierne.“

Det var, hvad jeg kort refererede der stod i denne udtalelse. Der står ikke noget særligt, sådan som det ærede medlem sagde for et øjeblik siden. Men lad det nu være. Det er også fuldstændig ligeegyldigt, hvad der kommer fra den side, det spiller jo ingen rolle i nogen henseende.

Når det ærede medlem spørger, hvorfor vi har stillet en dagsorden, tillader jeg mig at henvise til allerede tidligere fremsatte udtalelser, som forhåbentlig efterhånden kan gå op for det ærede medlem som værende fyldestgørende. Hvad angår vor stil-